

ledes man er stillet, end at det viser sig bagefter, at man kommer til at gjøre større Udgifter end dem, man oprindeligt havde tænkt. Den ærede Ordførers øvrige Bemærkninger overfor min Person og Stilling i det Hele taget antager jeg ikke, det er nødvendigt at gaa ind paa en Drøftelse af. Jeg tillægger dem i det Hele taget ikke nogen Betydning; min Færd ligger aaben, og enten den ærede Ordfører giver mig det ene eller andet Skudsmaal, min Stilling er den samme.

Bojsen: De Udtalelser, som den ærede Ordfører knyttede til det af mig stillede Vndringsforslag, sluttede han med en velvillig Bending, som gik ud paa at anbefale Forslagets Vedtagelse af Hensyn til Forslagsstilleren. Jeg er naturligvis den ærede Ordfører særdeles erkjendtlig for denne Bending af Sagen, men kan dog for mit Vedkommende ikke ønske, at dette Forslag skulde blive bebømt af det Hensyn, som den ærede Ordfører fremstillede, da jeg tror, at Forslaget selv har en saa tilstrækkelig Basis at hvile paa, at det kan gaa paa sin egen Ben, ihvorvel jeg villig skal indrømme, at det Forslag, jeg har drøftet mig til at stille, lider af Mangel paa Dplysninger. Som et saadant fremsatte jeg det, og jeg sagde udtrykkelig, at det fremkom i den yderste Løbe som en sidste Mulighed for Deltagelse fra Danmarks Side i Verdensudstillingen. Jeg havde ønsket at kunne bilægge Forslaget med mere autentiske Dplysninger end dem, jeg mundtlig har kunnet give, men det har ikke været mig muligt i den korte Tid, og jeg støtter mig derfor kun til, hvad jeg sagde, da jeg anbefalede Forslaget, nemlig til private Meddelelser. Men jeg ser ikke rettere, end at det høie Thing ikke risikerer Noget i saa Henseende, idet Forslaget jo netop er knyttet til den nævnte Komite, og for saa vidt det skulde vise sig, at mine Meddelelser ikke holde Stik, vil Resultatet deraf jo ikke være andet end, at denne Bevilling ikke bliver benyttet. Jeg maa sige, at den Komite, her er Tale om, er en meget velbekjendt Komite, en konstant Komite, der jo bestandig bestaar, og til den have vi at holde os, forsaavidt Forslaget skulde blive vedtaget. Dette ubeluffer selvfølgelig ikke, at denne Komite til sig vil kunne drage Kræfter, som den særlig maatte ønske at kunne benytte i dette Diemed; men dette ligger udenfor Forholdet her. Med Hensyn til Bevillingen her henholde vi os til den bestaaende Komite. Det, der her foreligger, og det, jeg her især ønsker at gjøre gjældende, er, at efter at andre Muligheder for Deltagelse i Verdensudstillingen maa anses for at være bristede, er der her nogen Mulighed aaben, og det er da Spørgsmaalet, om der er saa meget Ønske, saa megen Sympathi i det høie Thing for en Deltagelse i Udstillingen fra Danmarks Side, at man vil benytte denne Mulighed. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at, naar man skal bestige i et saadant internationalt Møde, gjælder det om at faae en

saa fylldig Repræsentation som mulig eller rettere sagt, det gjælder, at det, der udstilles, er udstillet paa den mest fyldestgjørende Maade. Det er denne Betragtning, som har ledet til, at man har opgivet at udstille i større Omfang, og opgivet at lade Udstillingen omfatte ogsaa hele Industrien, idet man har set, at de Fordringer, som maatte stilles for at tilvejebringe en fylldig Repræsentation i saa Henseende, vilde voge ud over, hvad man kunde ville anvende derpaa. Men derimod er der en Mulighed for, at man ved at indskrænke Udstillingen til et fævrere Omraade vil være i Stand til paa dette Omraade at blive repræsenteret paa en fyldestgjørende Maade. Jeg tror altsaa ikke, at Forslaget rammes af den Indvending, at man hellere maa blive borte fra Udstillingen end blive daarlig repræsenteret; thi kan man blive fyldestgjørende repræsenteret selv paa et indskrænket Omraade, vil dette have sin Betydning. Forøvrigt vil der ikke være noget Støbende i, hvis Forholdet bliver saaledes, at Danmark kun bliver Deltager i den kunstneriske Del af Udstillingen og ikke i den industrielle Del, thi disse to Afdelinger paa Verdensudstillingerne ere afsluttede hver for sig, saa at der i saa Henseende ikke vil blive noget Støbende for Diet for dem, der besøge Udstillingen. — Den ærede Ordfører misforstod noget de Ytringer, som jeg fremsatte forleden, med Hensyn til den danske Kunsthøjskole. Han opfattede det, som om jeg havde ment, at Danske skulde sende deres Arbejder til Udstillingen for at faae dem rettede og korrigerede. Dette er naturligvis en Misforstaelse. Naar jeg har talt om den danske Kunsthøjskoles Giendommelighed, er dette naturligvis at forstaa paa en ganske anden Maade; jeg har naturligvis tænkt paa den særlige Udvikling, som den danske Kunst har, og hvori der baade er noget Berettiget og noget mindre Berettiget, men det er dog Noget, som faar sin store Betydning netop ved Sammenstillingen og Sammenligningen med hvad andre Lande frembringe paa dette Omraade. Jeg vil dog sige til, at jeg tror, at Danmark kan være særdeles vel tjent med at blive repræsenteret paa Verdensudstillingen ved sin Kunst, der, hvorledes end Meningerne kunne være om dens Giendommelighed, dog staar paa et saadant Standpunkt, at Danmark vel kan være den bekjendt. — Den Betragtning, som hidrører fra, at det er den høitærede Kultusminister, som har modtaget dette Forslag, skjøndt Sagen forterer under Indenrigsministeren, har jeg allerede omtalt, og ligeledes, at det, efter hvad der er meddelt, sker ifølge Aftale mellem de to ærede Miniistre, saaledes opfattede jeg det. Det er altsaa den ærede Indenrigsminister, der modtager Bevillingen som saadan, hvorimod den vil finde sin Udbetaling gennem Kultusministeren, hvorunder disse Forhold særlig fortære.

Ordføreren (Berg): Jeg havde anlagt mine Bemærkninger til de tre ærede sidste Talere